

Biblické texty:

Izajáš 35, 1-6a.10: Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkveté kvítím. Bujně rozkveté, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty uží slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha. Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „Bud'te rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, váš přijde spasit.“ Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nářek.

List Jakubův 5, 7-10: Bud'te tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohleďte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko. Nestěžujte si jeden na druhého, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi! Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.

Matouš 11, 2-11: Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‚Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu.‘ Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.

Adventní přelomové období

Řeč starozákonních proroků není nějaké více či méně spolehlivé předpovídání budoucnosti, není to odpovídání na zvědavé otázky o tom, co nás čeká a nemine po několika nebo mnoha letech. Co chce Bůh v přítomnosti a v budoucnosti říci mně - to je to, co zajímá věřícího člověka, a to je to, co chce člověku prorok sdělit. Zkusme tímto způsobem nahlédnout čtení, které jsme dnes četli. My už víme, že poušť, kterou si Izrael ve svém životě svou nevěrností způsobil, tu nebude napořád, změní se - a to v úrodnou a kvetoucí zemi. Naplnění tohoto proroctví pak Izrael skutečně zažil - vrátili se z Babylónské říše, vybudovali znovu chrám, obnovili život národní pospolitosti a znovu obnovili celou starozákonní bohoslužbu. A to vše tak, že je perský král Kýros sám propustil a přímo odeslal do jejich země. Tímto úžasným naplněním prorokových slov však význam prorockého slova nekončí. Co bylo řečeno, se dál a ve větší míře naplňuje v Ježíšově životě a v životech těch, kdo v něho uvěřili. Ježíš přináší odpuštění, uzdravení, život lidí znovu rozkvétá. A tak je tomu u všech, kteří v Ježíše dříve nebo později opravdově uvěřili nebo se o to snaží. Věřím, že se o to snažíme i my tady. Je to úsilí, někdy perná práce, ale také radost a vděčnost, když to zlé v sobě překonáme a

odměnou jsou nám přátelské a pomocné vztahy. Pokud bereme to, co je řečeno v evangeliích vážně, získáváme na všechno kolem nás nový pohled: Bůh chce uskutečnit své skvělé věci, které v tak jasných barvách líčí prorok Izajáš, v našich životech. V nás, nejen kolem nás. Je nesprávné čekat, až se kolem nás všechno, obrazně řečeno, zazelená, až se napraví ti chybující lidé kolem nás, a tak se život promění v ráj. Nám byla také navracena svobodná zem, mnoho se toho v ní napravilo, ale bez proměny lidských srdcí to vše můžeme znovu ztratit. Na Izraeli to vidíme znovu v Písmu, ale i v současnosti. Nerozumím spletnosti situace v Palestině, ani nikde jinde na světě, ale docházím k tomuto:

obrátit ke Kristu tak, aby se ráj začal uskutečňovat v nás, aby v nás mohl dělat Bůh ty krásné věci, které uvádí prorok. Bůh nás svými dary touží naplňovat a posílá nás s nimi k lidem, a tak se uskutečňuje Boží království na zemi.

O Janu Křtiteli máme zprávy ve třech různých kapitolách v Matoušově evangeliu, ve 3., 11. a 14. Evangelista ho vidí jako nesmírně důležitého pro víru budoucích křesťanů. Jan Ježíše pokřtil, a tím se začíná jejich současné působení. Oba se vydali svou cestou služby Božímu království. Po určité době, a nevíme, jak dlouho trvala, se Ježíš dovídá o Janově uvěznění. Mezitím on prošel pokušením na poušti, povolal k následování 12 učedníků, které denně vyučoval. (Také my bychom se měli denně vyučovat v Písmu a modlitbou.) Shromažďovaly se kolem něho zástupy lidí. Stával se čím dál známějším a vlivnějším. To se doneslo i do vězení k Janovi. Jan je zmaten tím, že Ježíš nesoudí, nespaluje ohněm. Možná dokonce čekal, že ho přijde se svolaným vojskem a s Boží pomocí vysvobodit z vězení? Vždyť je Mesiáš, nový židovský král. Místo toho Ježíš ve svém vyučování chválí, vyzdvihuje (blahoslaví) tiché lidi, milosrdné, lidi s čistým srdcem, ty, kdo kolem sebe šíří pokoj; a těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, zaslibuje Boží království. Jan se znejistěn ptá: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“

S Janem Křtitelem, který směl vidět a pokřtít Ježíše – Mesiáše, ale i překonat pochybnosti, zda se v něm nezmýlil - přišel zlom. Přejí nám, celé církvi, abychom v letošním adventu zažili také zlom, který nás přivede k rozhodnutí žít pravdivěji podle vyučování našeho Pána, Ježíše Krista, kterého vyznáváme jako Spasitele svého i celého lidstva. My už přece Ježíšem jisti. Proto bud'me trpěliví, nestěžujme si jeden na druhého, posilujme a pomáhajme si navzájem. Tak nás nabádá čtení z Listu Jakubova.